

או של עורך-הדין הטוען לאחד הצדדים. הפעם ניסיתי להסתכל על הליכי השיפוט בעיניו של שופט הייתי שומעת עדויות ומנסה להחליט למי האמין. כאשר עורכי-הדין היו מביאים סוגיות מישפטיות התי אמצתי לברור את המתאימה בנייהן. "זה היה קשה מאד. החובה להחליט, המוטלת על השופט, הפחידה אותי. אי אפשר להתחמק מהחלטה. תפקידו של השופט הוא להחליט בכל מיקרה. ואם קרה שהחליט החלטה מוטעית, יתגלגל העניין לבית-הדין המשפטי לערעורים ושם יכולים להפוך את החלטתו ואולי גם להעביר עליו ביקורת.

"ישבתי בבתי-הדין של בית-המשפט ורשמעתי את עורכי-הדין מלגלים על שופטים מסויימים, מבקרים אותם ולפעמים צוחקים על חשבונם.

גם אני עצמי התאכזבתי קצת מה- שופטים. תדמיתם כמורמים מעם, והיקרה הגבוהה המלווה מיקצוע זה בחברה אינם מתאימים בהרבה מיקרים. שמעתי שופטים חסרי סבלנות וחסרי נימוס. שופטים ש לא התאמצו אפילו להבין טיעונים מישפטיים. חלק מהם נראה לי כמי שמצאו מיפלט בשפיטה. מחוסר הצלחה כעורכי-דין. לפעמים היו כאלה שהכחו להכבד שבשפיטה גרמו להם הרגשת אדנות ו זילזול באחרים. לאט לאט החילוני מהסת. כאשר שופט מתמנה לתפקידו, אלו תפנהג בדרכי-כלל להתפטר ממנו. זהו תפנהג קיד יוקרתי, והתפטרות פירושה הודאה בכישלון אישי. חששתי מאד פן אתמנה ואחרי-כך אחוש כי עשיתי טעות. כי אינני מצליחה לעמוד בעומס הנפשי הכבד של החלטות בלתי פוסקות. חששתי שלא אוכל לעמוד בצפיית החברה משופט. חששתי שיהיה יותר לשנות את אורחי חיי, שלא אוכל יותר לנהוג בחפזיות להתלוצץ עם ידידים בציבור או להתלבש לפעמים בבגדים ורופים. אינני מסמה הפניה הארוכה של השופטים, אולם מה שווה לי פניה. אם לא יהיה לי תחושה לעשות את כל מה שאחפון?

חזרתי לחשוב גם על השקול הכלכלי. כאשר החלטתי ללכת לשיפוט, ידעתי שאני עושה ויתור כלכלי משמעותי. עורכי-דין בינוני משתכר יותר משופט. כאשר שקלתי זאת מול הכבוד והשלמות ה צפויים לי כשופט ויתרתי על הכסף. אחרי שהתעוררו בי חשבותי שוב בעניין, וכאשר התכנסה ועדת המינויים מחדש, הודעתי כי שניתי את דעתי - אני מוותרת על הכבוד.

הנוב

גונות באוהלי קדר

בעיקבות התנגדותם של הברואים לייבוא גננות מהצפון, מוקמת עתודה של גננות מכנותיהשכטים

הילד הברואי בן 5 נכנס בריצה לאוהל אביו. הגננות אמרה לי שאני מפגיר כמו אבא". סיפר לאימו כשהוא ממרר בכבי. האם חיבקה את בנה ושתיקה. למחרת שוב לא שלחה אותו לגן.

אין זה מיקרה הריג ובודד. יחסן ה משפיל של הגננות מעורר מורת-רוח במאהלי הברואים בנגב זה זמן רב. יותר מכך - מאמץ של שנים, שהושקע ב שיכנוע הברואים לשלוח את ילדיהם ל גנים, עמד לרדת לטימיון.

לברואים בנגב אין גננות משלהם. כא שר ניפתח גן-הילדים הראשון, לפני חמש שנים, הובאו גננות מוסלמיות מהגליל ומהמשולש ("צפוניות" בלשון הברואים). כיום קיימים כבר תשעה-עשר גנים ה מפוזרים, מרביתם, בשטחים סביב באר שבע, וכולם מאויישים בגננות מוסל מיות מהצפון.

זילזול והשפלה. הברואים טוענים כי הגננות הצפוניות המלמדות באיזור מת נשאות ומרגישות שהן עולות ברמתן על ילדי הברואים ומישפחותיהם: "התנהגותן כלפי הילדים היא מזלזלת ומשפילה. ר במצב זה לא נסכים לשלוח את ילדינו לגן."

יעיף חטיב, מפקח מטעם משרד ה חינוך על איזור הדרום במיגור הערבי, מכיר את בעייתן של הגננות: "הגננות מהצפון באות אלינו בדרכי-כלל מחוסר

גננות ערביות מהגליל בבאר-שבע איפור, לבוש מודרני וציאה לביוליים

החינוך, אשר ערכה ביקור במאהלי ה ברואים באיזור באר-שבע ופסקה: "צריי כיים להקים רעיון של גננות בדואיות מבנות המקום."

לפני כחמישה חודשים קרם הרעיון עור וגידים. בבאר-שבע נפתח קורס ראשון להסמכת 18 גננות בדואיות. מספרת רבקה דגן, מדריכה ומרכזת הקורס: "אחרי שנאלצנו לחזור ולהסביר את חשיבות הקורס ואת היתרון שיפיקו ממנו ה ברואים, כאשר בנותיהם ישמשו כגננות ולא יצטרכו עוד לשירותיהן של הצפוניות, קיבלנו את אישורם של השייכים האבות. אולם בזה לא היה די; התנאי לשליחת הבנות היה, שהקורס יתקיים בבידוד גמור מגברים, וכך אומנם נעשה."

הגננות שנתקבלו לקורס הן מן ה משכילות שבבנות הברואים. רובן בנות שייחיים, שסיימו לפחות בית-ספר יסודי. יש ביניהן גם שסיימו 10 ו-12 שנות לימוד. הלימודים יתקיימו במשך שנתיים, בימים המישי בבאר-שבע. בתום הלימודים תועסקנה הבנות כגננות בלתי מוסמכות, מתוך כוונה שהן תמישכנה ב מיגור לקראת הסמכה.

לבני הברואים, השמרנים מטיבעם, פתיחת הקורס מהווה צעד קדימה לקראת הקידמה. לפי המסורת הברואית אין הם נוהגים לאפשר לבנותיהם לצאת ללמוד מחוץ לבית. במיקרה זה יש תמיכה מצד ההורים, בעיקר על רקע הדישה להחליף את הגננות מהצפון. בכל זאת, הנושא הוא בעל רגישות רבה אצלם. "זו לא פנטסיה, זוהי התקדמות הדרגתית ש אנחנו דוחפים את הברואים לקראתה," אומרת רבקה דגן, "ישנן עדיין בעיות וחלק מהבנות אף גאלץ, בשל לחצים בתוך המשפחה והשכט, להפסיק את הלימודים."

בסוף שנת הלימודים הבאה תאיישנה הגננות הברואיות הראשונות את גני הילדים. כתוצאה מכך צפויה עליה ניכרת בשיעור הילדים בגילאים 4-6 שיישלחו לגנים. גם הילדים וגם הוריהם מעדיפים גננות מבנות המקום, צנועות וענות, תחת הגננות המתקדמות מהצפון.

צד אחר של הבעיה מעלה היה פטרונק, מפקחת על גני ילדים באיזור הדרום: "הגננות שהגיעו אלינו מיוצרות הצפון הן צעירות חסרות ניסיון, אינן השפה שהן מדברות שונה מהניב המקומי. כי תוצאה מכך נוצרים קשיי תקשורת בינן לבין הילדים. גם המנטליות של הברו איים באיזור שונה מזו של ערביי הצפון; לברואים יש גאווה מפותחת, אשר הגננות שבאות מכפרים ערביים בגליל ובמשולש, אינן מסוגלות להבין. על רקע זה נוצר הטימות."

הגננות הצעירות מתאכסנות באכסניית הנוער בתי-יצוב בבאר-שבע. רק אחת לשבוע הן נוסעות הביתה לכפריהן. כי ערביות משכילות, חורגת התנהגותן מ כללי המסורת החמורים: איפור, לבוש אופנתי, וציאה לביוליים הם חלק מהי מינהגים החדשים שסיגלו לעצמן. לדעתן, הן מתקדמות. אולם הברואים באיזור רואים בהתנהגותן של הגננות, הצריכות לחנך את ילדיהם, התנהגות הנוגדת את המסורת.

עיישה אל-סנעה, אם לחמישה ילדים בתל-שבע, מוכנה לגלות את דעתה: "הגננות הצפוניות מתלבשות ומתנהגות כמו בחורות יהודיות. הן לועגות לבחור רות שלנו וקוראות להן פרימיטיביות. חלק מהצעירות הברואיות מקנאות בהן ומושפעות מהן. האבות רואים בכך סכנה חמורה ומתנגדים להישארותן של הגננות. זאת היא בעצם הבעיה האמיתית."

בידוד מגברים. הבעיה הגיעה גם לאוזניה של דיקטור נחמה גיריניב, ה מפקחת הרצית על גני-הילדים במישרד

פנעים

בום הסמים

עירנותו של עורך-הדין הברזי המישקל בין החומר הנקי לחומר הארוז הביאו להקדה בעונשו של הנאשם

האשה הציצה בדאגה מבעד לחבלי הכביסה. למטה, ארבע קומות מתחתיה, גחן בחור שחרחר, וחר גומה מתחת למיכליהגו של הבניין. הוא תמין משו והסתלק.

הישישה נחבאה בחד בתוך מירפסתה, וחיכתה שהור ילך. או רצה לשכנתה הצעירה, וסיפרה לה מה ראתה. אם היה זה מחבל, והחומר שהוטמן היה חומר נפץ, היתה צפויה סכנה לכל דיירי הבית. השעה היתה ארבע אחרי-הצהריים, ב ספטמבר שעבר. הנשים טילפנו למישרטה, ומייד הגיע חבלן למקום. הוא בדק מתחת למיכליהגו שבחצר האחורית המזוהה, ב רחוב הגדוד האלמוני ביד-אליהו. בוהי רות הוציא שקל ניילון קטנה ופתחה. לעינו נתגלו תחובות, בכיסים המיוע דים לכך, 82 חפסיות קטנטנות של ניילון, שהכילו אבקה לבנה. חבלן המישרטה הכריז כי זה לא שייך לו, ואיש מחלק סמים הוועק למקום. החומר נלקח ל מישרטה, והחלט להציב מארב במקום מאחרי אחת הגדרות התחבא השטר והמתין עד שיחזור הבחור הלבוש חולצה לבנה עם הדס אדום, שהוקנה ראתה. **אוימים על הערות.** לא עבר זמן רב והגיע בחור שחרחר. איש-המישרטה לא ראה אותו מחטט מתחת למיכליהגו, אולם כאשר סוף-סוף, לבחין בו, ראה אותו עושה תנועות על מבוכה וצער מוער בכתפיו ומתיישב על הארץ. השטר עצר אותו, ונתברר לו כי זהו דויד ניסים, המכונה "בום".

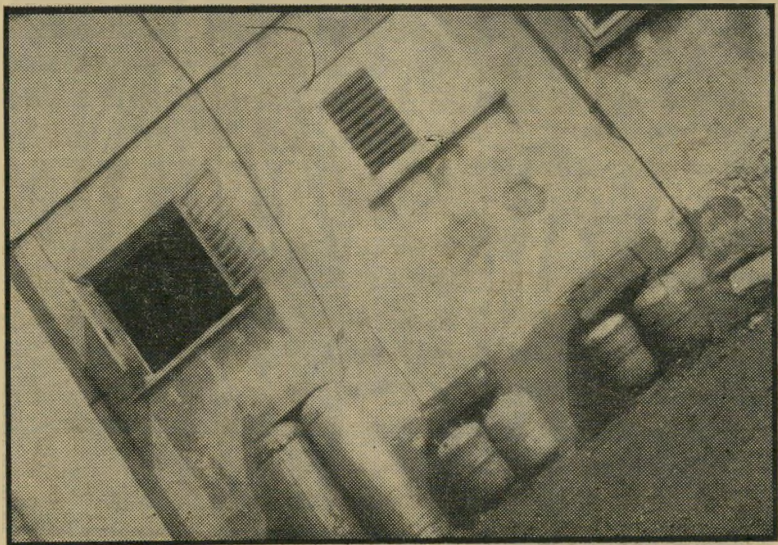
החומר נבדק במעבדת המישרטה ו נתגלה כי היו שם 79 מנות של הרואין, ושתי מנות מורפין. מישקלה הכולל של החבילה היה 36 גרם.

בכתב-האישום, שהוגש נגדו, נאשם בום בהחזקת סם מסוכן במישקל הגדול של 36 גרם.

בום הכחיש כל קשר לסם. הוא טען כי לא לשם, כדי לבקר את אחותו ה מתגוררת באותו הבלוק בכניסה אחרת. ומכיוון שחש בראשו עשה את התנועות המזוהות והתיישב על הארץ להתאושש. בתי-המישיב לא קיבל את גירסתו זו, ביחוד אחרי שהעדות זיהו את חולצתו של בום, חולצת טריקו לבנה ועליה כתוב באדום "LOVE".

הנשים שהעידו במישפט היו מבוהלות מאד. הן סיפרו כי אחרי שהגישו את התלונה למישרטה, באו שתי נשים צעיר רות ושאלו בבית למי יש טלפון ומי הוא זה שהגיש את התלונה. העדות המפוזרות ביקשו מהשופט רשות להעיד בלישכחו כדי שלא להסתכן. השופט מנחם אילן נדהם. כיצד זה יתכן שגם בתקנים כאלה באים לאיים על עדים. הוא כתב, "הרי זה כמו סדום. עוד מעט נוכל לסגור את בתי-המישיב והמישרטה ונמסור את ניהול המדינה לפושעים." השופט הורה למיש טרה לחקור בעניין.

הסם הצטמק. 36 גרם הרואין הם לכל הדיעות כמות רצינית. סניגורו ה מוכשר של בום, דרור מקרין, עשה תרגיל מעניין. הוא ביקש לשקול את אריות הגניילון. נתברר כי מישקלן היה כמעט 29 גרם. כלומר, מישקלו של הסם, נטו היה רק 7.2 גרם. זהו הבדל עצום מהי נטען בכתב התביעה. עוד המשין וטען הסניגור, גם הכמות הזו אינה הרואין טהור. זוהי תערובת של הסם בחומרי דילול אחרים הנהוגים בשוק. אחרי בדיקה התברר כי בתוך שלושים וששה הגרמים היתה כמות של 2.7 גרם הרואין נטו. נראה שהצטמקותו הקיצונית של הסם השפיעה גם על השופט. למרות שהיו ברשותו של בום 81 מנות, דן אותו אילן לחצי שנה מאסר בילבד. השופט ציין, כי לא הוכח לפניו אם הסם הרוחק לצרכי מיסחר או שימוש עצמי, ומכיוון שהכמות אינה גדולה, החליט להקל ב עונש. זאת למרות שהיו לבום שמונה הרשעות קודמות, אחת מהן על אחזקת סמים. מכיוון שבום מרצה כרגע עונש מאסר של שנתיים וחצי בשל עניין אחר, יהיו ששת החודשים הללו מצטברים. עוד שנה וחצי מאסר על גנאי הטיל השופט, כדי שבום לא יחזור על מעשיו.

מיכליהגואו כרוחב הגדוד האלמוני הרואין, סדום, ונשים מבולבות